

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 44

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 ianuarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
Decizia nr. 580 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la prevederile art. 34 alin. (1), art. 33 și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2-4	30.	— Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.085/2012 privind măsuri de organizare și funcționare a spitalelor regionale de urgență și a unităților funcționale regionale de urgență	13
Decizia nr. 638 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8, art. 10, art. 12, art. 15, art. 17, art. 21, art. 22 și art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	5-8	31/25.	— Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.605/875/2014 privind aprobarea modului de calcul, a listei denumirilor comerciale și a prețurilor de decontare ale medicamentelor care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate și a metodologiei de calcul al acestora	14-15
Decizia nr. 708 din 27 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 alin. (2)—(6) din Codul de procedură civilă	9-11	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ		
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		2.	— Normă pentru modificarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 23/2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule	16
1.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004	12-13		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 580

din 21 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la prevederile art. 34 alin. (1), art. 33 și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Magdalena Petrescu în Dosarul nr. 9.477/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 78D/2014.

2. La apelul nominal, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosar, partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a depus un punct de vedere prin care arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, arată că aceasta este inadmisibilă, textul de lege criticat neavând legătură cu soluționarea cauzei. În acest sens menționează Decizia nr. 234 din 15 aprilie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 16 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 9.477/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care a

fost obligat pârâtul — statul român prin Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor — să desemneze evaluator și să emită decizia reprezentând titlul de despăgubire. Pe parcursul soluționării recursului a intrat în vigoare Legea nr. 165/2013. Subsecvent intrării în vigoare a acestui act normativ, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor [care, potrivit art. 18 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 a preluat atribuțiile Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor] a depus note de ședință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, în principal, ca prematur introdusă, întemeindu-și susținerile pe prevederile art. 4 teza a doua, art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că prevederile legale criticate aduc atingere principiului neretroactivității legii, deoarece litigiile aflate pe rolul instanțelor au avut în vedere legea aplicabilă la momentul sesizării acestora. Acest principiu este obligatoriu atât pentru judecător, cât și pentru legiuitor, neretroactivitatea constituind o garanție fundamentală a drepturilor constituționale, a libertății și siguranței. Procesele trebuie să se judece potrivit reglementării de drept material aplicabile în momentul introducerii acțiunii, nefiind posibil să se schimbe regulile de drept material în timpul soluționării litigiului, deoarece s-ar rupe echilibrul procesual și s-ar încălca dreptul la un proces echitabil, care presupune soluționarea cauzei potrivit unor norme de drept clare și previzibile. Totodată, textele de lege criticate sancționează atitudinea persoanelor care au formulat cereri de chemare în judecată în considerarea termenelor și condițiilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente în vigoare la momentul sesizării instanțelor, obligând respectivele persoane să se supună noii ordini de drept intervenite ulterior și anulându-le orice drept câștigat și născut sub imperiul legii vechi. În acest sens, sunt invocate considerentele de principiu care au stat la baza Deciziei Curții Constituționale nr. 830 din 8 iulie 2008.

7. Textele de lege criticate contravin art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție referitoare la principiile egalității între cetățeni și egalității în drepturi, art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție, deoarece Legea nr. 165/2013 nu oferă o garanție a drepturilor și libertăților în egală măsură tuturor destinatarilor.

8. Accesul liber la justiție permite depunerea oricărei cereri a cărei rezolvare este de competența instanțelor judecătorești, caracterul legitim al acesteia urmând a fi apreciat în urma

judecării cauzei și constatat prin hotărâre judecătorească. Or, prin textele de lege criticate, se aduce atingere acestui drept a cărui exercitare este împiedicată pe perioada reglementată de acestea.

9. Totodată, se mai arată că restrângerea drepturilor fundamentale poate avea loc numai cu respectarea condițiilor înscrise în art. 53 din Constituție, or textele de lege criticate nu respectă aceste condiții.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** își exprimă opinia în sensul că textele de lege criticate sunt constituționale.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 4 și art. 33 din Legea nr. 165/2013 aduc atingere exigențelor impuse de art. 16 din Constituție, iar art. 4, prin raportare la art. 33—35 din același act normativ, nesocotește atât art. 15 alin. (2), cât și art. 21 din Constituție. Astfel, în temeiul acestor norme coroborate cu art. 33 din Legea nr. 165/2013, cele mai multe acțiuni formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 au fost respinse. S-a acționat astfel asupra fazei inițiale de constituire a situației juridice, modificându-se în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea cererilor de chemare în judecată în termenul legal, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*, în acest sens fiind și considerentele care au stat la baza Deciziei Curții Constituționale nr. 830 din 8 iulie 2008. Or neretroactivitatea legii impune ca noua lege să nu se aplice actelor îndeplinite conform dispozițiilor legii anterioare, ci doar acțiunilor care se efectuează după intrarea acesteia în vigoare, rămânând valabile cele efectuate în perioada activității legii vechi. Pe de altă parte, prevederile art. 4 și art. 33 din Legea nr. 165/2013 aduc atingere art. 16 din Constituție, deoarece prin instituirea noilor reguli privind soluționarea dosarelor, care ar putea determina judecătorul să respingă cererile de chemare în judecată ca prematur introduse, se creează premisele unei discriminări fără un criteriu obiectiv și rezonabil de diferențiere. Astfel, persoanele ale căror procese s-au finalizat înainte de intrarea în vigoare a legii s-au aflat într-o situație mai favorabilă, dar discriminatorie față de persoanele ale căror procese erau în curs de soluționare la data intrării în vigoare a actului normativ. Nici criteriul de diferențiere ca termen de soluționare în funcție de gradul de încărcare al autorităților publice competente să le soluționeze nu poate fi considerat ca fiind obiectiv sau rezonabil, statul putând lua măsuri pentru suplimentarea personalului competent să soluționeze cererile de restituire. Prevederile art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 îngrădesc accesul liber la justiție doar prin raportare la art. 4, deoarece prin adoptarea unor astfel de norme legiuitorul a intervenit în procesul de realizare a justiției, întrucât excepția de prematuritate este o excepție de fond peremptorie și absolută care, odată admisă, face ca acțiunea să fie respinsă. Or, după cum a statuat Curtea în Decizia nr. 6 din 11 noiembrie 1992, o imixtiune a puterii legislative care ar pune autoritatea judecătorească în imposibilitate de a funcționa chiar dacă numai cu privire la o anumită categorie de cauze și pentru o anumită perioadă de timp ar avea drept consecință ruperea echilibrului constituțional dintre aceste autorități. Referitor la celelalte critici, apreciază că normele de lege criticate sunt în concordanță cu principiile constituționale pretins încălcate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere depus la dosar de partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost invocat de autorul excepției și reținut în dispozitivul actului de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie prevederile art. 4, art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. În realitate, astfel cum rezultă din motivarea autorului excepției raportată la circumstanțele cauzei, obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 4 teza a doua raportate la dispozițiile art. 34 alin. (1), art. 33 și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 4 teza a doua: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 33: „(1) *Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:*

a) *în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;*

b) *în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;*

c) *în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.*

(2) *Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.*

(3) *Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.*

(4) *Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”*

— Art. 34 alin. (1): „*Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*”;

— Art. 35 alin. (2): „În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.”

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor cuprinse în art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) referitor la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 53 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți din Legea fundamentală, precum și prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție.

17. Examinând excepția, Curtea observă că, referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la prevederile art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a admis excepția și a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

18. Întrucât autorul excepției formulează critici de neconstituționalitate care vizează dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 în interpretarea ce a fost exclusă cadrului constituțional prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, precum și faptul că decizia menționată a fost pronunțată la un moment ulterior sesizării instanței constituționale, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la prevederile art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Magdalena Petrescu în Dosarul nr. 9.477/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la prevederile art. 33 și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 638

din 11 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8, art. 10, art. 12, art. 15, art. 17, art. 21, art. 22 și art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8, art. 10, art. 12, art. 15, art. 17, art. 21, art. 22 și art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Iosif Valer Mureșan în Dosarul nr. 653/36/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 394D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde partea Agenția Națională de Integritate, prin consilierul juridic Mihai-Alexandru Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, și, în subsidiar, ca neîntemeiată. Precizează că în cauza de față sunt în discuție aspecte de interpretare și aplicare a legii, iar în sprijinul netemeinicii excepției invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 309 din 5 iunie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 14 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 653/36/2013, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8, art. 10, art. 12, art. 15, art. 17, art. 21 și art. 22 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.**

6. Excepția a fost ridicată de Iosif Valer Mureșan într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ și suspendarea executării unui act administrativ (raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate privind starea de incompatibilitate).

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul susține, în esență, că prevederile de lege criticate mențin atribuțiile Agenției Naționale de Integritate (A.N.I.), deoarece reiau, sub o altă formulare, prevederile art. 1—9 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, prevederi constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010.

8. Astfel, activitățile pe care le desfășoară inspectorul de integritate, respectiv primirea, colectarea și prelucrarea informațiilor cu privire la situația averii, pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice, evaluarea stării de incompatibilitate sau de conflict de interese și întocmirea unui raport de evaluare implică, în realitate, efectuarea unor acte de cercetare și de anchetă. Raportul de evaluare are efecte similare unei hotărâri judecătorești irevocabile, în situația în care nu se sesizează instanța judecătorească pentru verificarea legalității actului. Astfel, prin raportul de evaluare, inspectorul de integritate analizează și decide, printr-un procedeu specific funcției de judecată, dacă există o stare de incompatibilitate. Prin urmare, inspectorul de integritate „spune dreptul”; or, această activitate este atributul exclusiv al instanței judecătorești.

9. Totodată, consideră că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece conferă inspectorului de integritate atribuții de organ administrativ cu veritabilă activitate jurisdicțională.

10. Referitor la prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010, susține că acestea preiau dispozițiile art. 49 din Legea nr. 144/2007, constatată ca fiind neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010. Astfel, sancțiunea prevăzută de textul de lege ce formează obiectul excepției restrânge exercițiul dreptului de a fi ales, fără a respecta exigențele art. 53 din Constituție.

11. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 8, art. 10, art. 12, art. 15, art. 17, art. 21, art. 22 și ale art. 25 din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale. Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 663 din 26 iunie 2012, nr. 207 din 29 aprilie 2013, nr. 311 din 13 iunie 2013 și nr. 316 din 18 iunie 2013. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 25 din Legea nr. 176/2010, arată că opțiunea legiuitorului ca persoana eliberată sau destituită din funcție sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate să fie decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică, cu excepția celor electorale, pe o perioadă

de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului, sau pentru cea care a ocupat o funcție eligibilă de a nu mai ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului, corespunde scopului legii și nu contravine normelor constituționale privind dreptul de a fi ales sau restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

13. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 8, art. 10, art. 12, art. 15, art. 17, art. 21, art. 22 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010. Din examinarea considerentelor exprimate în cuprinsul încheierii de sesizare, precum și a notelor scrise ale autorului excepției, rezultă că obiectul excepției cuprinde și dispozițiile art. 25 din Legea nr. 176/2010. În aceste condiții, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8, art. 10, art. 12, art. 15, art. 17, art. 21, art. 22 și art. 25 din Legea nr. 176/2010, care au următorul cuprins:

— Art. 8: „(1) Scopul Agenției este asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale, prin exercitarea de responsabilități în evaluarea declarațiilor de avere, a datelor și informațiilor privind averea, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite, a incompatibilităților și a conflictelor de interese potențiale în care se pot afla persoanele prevăzute la art. 1, pe perioada îndeplinirii funcțiilor și demnităților publice. În îndeplinirea acestui scop, Agenția poate dezvolta relații de colaborare prin încheierea de protocoale cu entități din țară sau din străinătate.

(2) Activitatea de evaluare efectuată de inspectorii de integritate din cadrul Agenției se desfășoară cu privire la situația averii existente pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice, a conflictelor de interese și a incompatibilităților persoanelor care fac obiectul prezentei legi, conform prevederilor acesteia, care se completează cu dispozițiile actelor normative în vigoare.

(3) Principiile după care se desfășoară activitatea de evaluare sunt legalitatea, confidențialitatea, imparțialitatea, independența operațională, celeritatea, buna administrare, dreptul la apărare, precum și prezumția dobândirii licite a averii.”;

— art. 10: „Inspectorii de integritate desfășoară următoarele activități:

a) primesc, colectează, centralizează și procesează date și informații cu privire la situația averii existente pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice, a incompatibilităților și a conflictelor de interese privind persoanele care ocupă funcții sau demnități publice;

b) evaluează declarațiile de avere și declarațiile de interese;

c) efectuează controlul depunerii la termen a declarațiilor de avere și a declarațiilor de interese de către persoanele prevăzute de prezenta lege;

d) evaluează, în condițiile prezentului capitol, diferențele semnificative, în sensul prevederilor art. 18, dintre modificările intervenite în avere pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice și veniturile realizate în aceeași perioadă;

e) evaluează conflicte de interese sau incompatibilități ale persoanelor care ocupă demnități sau funcții publice;

f) întocmesc rapoarte de evaluare în cazul în care, în urma evaluării, identifică elemente de încălcare a legislației privind regimul declarării averii, al conflictelor de interese, respectiv al incompatibilităților, precum și, după caz, a legislației disciplinare, contravenționale sau penale;

g) întocmesc rapoarte de evaluare în cazul în care, în urma evaluării, nu identifică elemente de încălcare a legislației privind regimul declarării averii, al conflictelor de interese, respectiv al incompatibilităților;

h) aplică sancțiunile și iau măsurile prevăzute de lege în competența acestora”;

— art. 12: (1) Agenția îndeplinește activitatea de evaluare prevăzută la art. 8 din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002.

(2) Sesizarea din oficiu se face într-una din următoarele modalități:

a) pe baza unui raport de sesizare, întocmit de președintele Agenției;

b) pe baza unei note întocmite de inspectorul de integritate, aprobată de conducerea inspectorilor de integritate; în cazul în care aceasta respinge propunerea de sesizare din oficiu, refuzul motivat se transmite președintelui Agenției, pentru a dispune fie începerea verificărilor, fie menținerea propunerii.

(3) Sesizarea făcută cu rea-credință atrage după sine răspunderea juridică a celui care a făcut sesizarea.

(4) Repartizarea lucrării inițiate la sesizarea atât a oricărei persoane fizice sau juridice, cât și a celei din oficiu, prevăzută la alin. (2), se face în mod aleatoriu, potrivit art. 9 alin. (1).

(5) Agenția poate formula acțiune în regres în cel mult un an de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost obligată la plată împotriva persoanei vinovate.

(6) Agenția asigură afișarea declarațiilor de avere și a declarațiilor de interese, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, pe pagina de internet a Agenției, în termen de cel mult 30 de zile de la primire, prin anonimizarea adresei imobilelor declarate, cu excepția localităților unde sunt situate, a adresei instituției care administrează activele financiare, a codului numeric personal, precum și a semnăturii. Declarațiile de avere și declarațiile de interese se mențin pe pagina de internet a Agenției pe toată durata exercitării funcției sau mandatului și 3 ani după încetarea acestuia și se arhivează potrivit legii.”;

— Art. 15: (1) Pe parcursul desfășurării evaluării, inspectorul de integritate poate solicita tuturor instituțiilor și autorităților publice, altor persoane juridice de drept public sau privat, precum și persoanelor fizice, documentele și informațiile necesare desfășurării activității de evaluare, cu obligația păstrării confidențialității.

(2) La solicitarea motivată a inspectorului de integritate, persoanele fizice și juridice, conducătorii autorităților, ai instituțiilor sau ai societăților publice ori private, precum și cei ai regiilor autonome sunt obligați să comunice acestuia, în termen de cel mult 30 de zile, datele, informațiile, înscrisurile și documentele solicitate potrivit prevederilor alin. (1), indiferent de suportul acestora, precum și date, informații sau documente pe care le dețin, care ar putea conduce la soluționarea lucrării.”;

— Art. 17: „(1) Dacă, după exprimarea punctului de vedere al persoanei invitate, verbal sau în scris, ori, în lipsa acestuia, după expirarea unui termen de 15 zile de la confirmarea de

primire a informării de către persoana care face obiectul evaluării, sunt identificate în continuare, pe baza datelor și informațiilor existente la dispoziția inspectorului de integritate, diferențe semnificative în sensul prevederilor art. 18, inspectorul de integritate întocmește un raport de evaluare.

(2) În lipsa confirmării prevăzute la alin. (1), inspectorul de integritate poate întocmi raportul de evaluare după îndeplinirea unei noi proceduri de comunicare.

(3) Raportul de evaluare va avea următorul cuprins:

- a) partea descriptivă a situației de fapt;
- b) punctul de vedere al persoanei supuse evaluării, dacă acesta a fost exprimat;
- c) evaluarea eventualelor diferențe semnificative, în sensul prevederilor art. 18;
- d) concluzii.

(4) Raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei care a făcut obiectul activității de evaluare și, după caz, organelor fiscale, celor de urmărire penală și celor disciplinare, precum și comisiei de cercetare a averilor prevăzute în Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege. În cadrul organelor fiscale și de urmărire penală se desemnează persoane responsabile pentru relația cu Agenția, care asigură declanșarea de urgență și cu precădere a procedurilor specifice în cadrul acestora.

(5) În cazul în care inspectorul de integritate consideră că nu sunt întrunite condițiile prevăzute la alin. (1), întocmește un raport de evaluare în acest sens, pe care îl transmite persoanei care a făcut obiectul procedurii. Acest raport poate cuprinde, dacă este cazul, mențiuni privind erorile constatate în ceea ce privește întocmirea necorespunzătoare a declarațiilor de avere și sugestii de îndreptare.

(6) Persoana a cărei declarație de avere a fost supusă evaluării, fiind identificate diferențe semnificative, în sensul prevederilor art. 18, este considerată incompatibilă.

(7) Dispozițiile art. 22 alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 21: (1) Dacă, după exprimarea punctului de vedere al persoanei invitate, verbal sau în scris, ori, în lipsa acestuia, după expirarea unui termen de 15 zile de la confirmarea de primire a informării de către persoana care face obiectul evaluării, inspectorul de integritate consideră în continuare că sunt elemente în sensul existenței unui conflict de interese sau a unei incompatibilități, întocmește un raport de evaluare.

(2) În lipsa confirmării prevăzute la alin. (1), inspectorul de integritate poate întocmi raportul de evaluare după îndeplinirea unei noi proceduri de comunicare.

(3) Raportul de evaluare va avea următorul cuprins:

- a) partea descriptivă a situației de fapt;
- b) punctul de vedere al persoanei supuse evaluării, dacă acesta a fost exprimat;
- c) evaluarea elementelor de conflict de interese sau de incompatibilitate;
- d) concluzii.

(4) Raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei care a făcut obiectul activității de evaluare și, după caz, organelor de urmărire penală și celor disciplinare.”;

— art. 22: „(1) Persoana care face obiectul evaluării poate contesta raportul de evaluare a conflictului de interese sau a incompatibilității în termen de 15 zile de la primirea acestuia, la instanța de contencios administrativ.

(2) Dacă raportul de evaluare a conflictului de interese nu a fost contestat în termenul prevăzut la alin. (1) la instanța de contencios administrativ, Agenția sesizează, în termen de 6 luni, organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare, precum și, dacă este cazul, instanța de contencios administrativ,

în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind conflictul de interese.

(3) Dacă raportul de evaluare a incompatibilității nu a fost contestat în termenul prevăzut la alin. (1) la instanța de contencios administrativ, Agenția sesizează în termen de 15 zile organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare; dacă este cazul, Agenția sesizează în termen de 6 luni instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind incompatibilitățile.

(4) Dacă în urma evaluării declarației de interese, precum și a altor date și informații, inspectorul de integritate constată inexistența unei stări de incompatibilitate sau a unui conflict de interese, întocmește un raport în acest sens, pe care îl transmite persoanei care a făcut obiectul evaluării, în condițiile art. 17 alin. (5) teza a doua.”;

— art. 25: (1) Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat că a emis un act administrativ, a încheiat un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese ori starea de incompatibilitate constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective, în măsura în care prevederile prezentei legi nu derogă de la aceasta și dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

(2) Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.

(3) Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective.

(4) Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate ca urmare a săvârșirii unor abateri dintre cele cuprinse în prezenta lege nu pot consta în mustrare sau avertisment.”

16. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (4) privind trăsăturile statului român și principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești, și că prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 37 privind dreptul de a fi ales și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

17. De asemenea, sunt invocate dispozițiile privind dreptul la un proces echitabil, cuprinse în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile criticate din Legea nr. 176/2010 au mai făcut obiect al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate prin prisma unor critici, în esență, similare. Astfel, prin Decizia nr. 481

din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 4 februarie 2014, referitor la criticile de neconstituționalitate vizând, în principal, presupusul caracter jurisdicțional al activității desfășurate de Agenția Națională de Integritate, Curtea a reținut că Agenția desfășoară o activitate de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, fără a desfășura o activitate de judecată, în sensul celor constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010.

19. Totodată, Curtea a reținut că funcția jurisdicțională se caracterizează prin instituirea puterii organului de jurisdicție de a soluționa printr-o hotărâre investită cu autoritatea lucrului judecat un conflict cu privire la întinderea unor drepturi subiective și de a dispune, în condițiile legii, măsuri restrictive. Această funcție se circumscrie activității jurisdicționale propriu-zise, care se exercită numai la cerere în cadrul unei proceduri formale caracterizate prin publicitate, contradictorialitate și oralitate.

20. Prin urmare, având în vedere aceste elemente, Curtea a constatat că Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una administrativă, care se realizează și din oficiu în cadrul unei proceduri lipsite de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici sancționarea încălcărilor de lege. Totodată, Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități publice și instituții competente, în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege.

21. Curtea nu a reținut nici critica vizând presupusa încălcare a prezumției de nevinovăție, deoarece acest principiu este susceptibil de opozabilitate numai în materie penală.

22. De asemenea, referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 din Legea nr. 176/2010, Curtea constată, de asemenea, că aceste prevederi de lege au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat pe calea excepției de neconstituționalitate, prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 481 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 86 din 4 februarie 2014, și Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 31 ianuarie 2014).

23. Cu acele prilejuri, Curtea a observat că prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 instituie sancțiunea decăderii din dreptul persoanei eliberate sau destituite din funcție ca urmare a săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de lege sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor Legii nr. 176/2010, o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Această interdicție de 3 ani privește funcțiile sau demnitățile publice prevăzute de Legea nr. 176/2010, cu excepția celor electorale.

24. Curtea a mai reținut că, în contextul normativ de stabilire a unor interdicții în ceea ce privește funcțiile și demnitățile publice, prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 instituie reguli specifice referitoare la ocuparea funcțiilor eligibile. Astfel, interdicția de a mai ocupa aceeași funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului reprezintă o sancțiune cu natură juridică distinctă, Curtea statuând că reglementarea supusă controlului de constituționalitate se integrează scopului legii — asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale și nu contravine normelor constituționale privind dreptul de a fi ales și restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

25. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

26. Distinct de acestea, Curtea precizează că, soluționând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, raportate la dispozițiile art. 1 alin. (5) și art. 16 din Constituție (altele decât cele invocate în prezenta cauză), a constatat că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma „*aceeași funcție*” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege (a se vedea Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014).

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Iosif Valer Mureșan în Dosarul nr. 653/36/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 8, art. 10, art. 12, art. 15, art. 17, art. 21, art. 22 și art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 708

din 27 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 alin. (2)—(6)
din Codul de procedură civilă

Petre Lăzăroiu	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (2)—(6) din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Florica Pascariu în Dosarul nr. 24.571/300/2013/a1 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 756D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă părțile Ioana Lăzărescu și Gheorghe Gheorghe, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților prezente care lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției de neconstituționalitate.

4. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 28 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 24.571/300/2013/a1, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (2)—(6) din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Florica Pascariu într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de reexaminare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul în care acestea dau posibilitatea judecătorilor de a impune orice fel de obligații în sarcina reclamantului, sub sancțiunea anulării cererii de chemare în judecată. Se arată că instanța a interpretat textul de lege în sensul în care a impus reclamantului și alte cerințe decât cele prevăzute la art. 194—197 din Codul de procedură civilă, sub sancțiunea anulării cererii de chemare în judecată, sancțiune care a și fost aplicată.

7. De asemenea, autoarea arată că dispozițiile alin. (4)—(6) al art. 200 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât încalcă posibilitatea părții de a cere și de a obține restabilirea legalității prin casarea unei hotărâri nelegale de către o instanță superioară. În situația creată de aceste dispoziții, instanța chemată să reexamineze încheierea de anulare a cererii de chemare în judecată are posibilitatea să revină asupra măsurii anulării numai în două situații: dacă măsura anulării a

fost dispusă eronat și dacă neregularitățile au fost înlăturate potrivit art. 200 alin. (2) din Codul de procedură civilă, însă limitele acestei verificări sunt vagi, textul de lege fiind neclar și lipsit de precizie, condiție esențială a calității și constituționalității unei norme juridice. Astfel, sintagma „dacă aceasta a fost dispusă eronat” contravine art. 1 alin. (5) din Constituție, iar lipsa de claritate și de previzibilitate a acestui text încalcă accesul liber la justiție.

8. În cadrul motivelor de nelegalitate, pot fi incluse și acele motive de aplicare greșită a legii, respectiv când judecătorul a dispus măsura anulării cererii de chemare în judecată interpretând greșit legea, în sensul în care a adăugat la cerințele legale prevăzute de art. 194—197 din Codul de procedură civilă și alte obligații în sarcina reclamantei.

9. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** și-a exprimat opinia potrivit căreia excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța arată că textele legale criticate constituie opțiunea legiuitorului, având drept scop complinirea lipsurilor cererii de chemare în judecată, situație de natură a determina — la momentul declanșării procedurii judiciare de fixare a primului termen de judecată — o formă a acțiunii introductive care să fie în acord cu dispozițiile art. 194 din Codul de procedură civilă. În aceste condiții, pârâtul poate formula întâmpinarea în condițiile art. 205 din Codul de procedură civilă, iar, totodată, în cadrul cercetării procesului, pot fi înlăturate impedimentele referitoare la caracterul inform al cererii, de natură să conducă la prelungirea judecății. Toate acestea, cu consecința determinării disciplinării părților, a respectării principiului celerității și a dreptului la un proces echitabil.

10. Normele legale criticate reglementează o procedură privind administrarea justiției și nicidecum judecarea pe fond a cererii de chemare în judecată (procedură distinctă, în cadrul căreia pot fi invocate și aplicate alte sancțiuni prevăzute de normele de procedură civilă) — părțile putând introduce o nouă cerere având același obiect, părți și cauză, cerere care să cuprindă elementele prevăzute de art. 194 din Codul de procedură civilă, fără a i se opune autoritatea de lucru judecat.

11. Totodată, instanța apreciază că soluționarea cererii de reexaminare de către un alt complet decât cel căruia i-a fost repartizată cauza, cu citarea reclamantului, precum și cu posibilitatea de a se reveni asupra încheierii de anulare — cu consecința trimiterii cauzei la completul inițial — implică analizarea legalității măsurii anulării din perspectiva îndeplinirii condițiilor de formă ale cererii promovate. Prin urmare, nu se poate reține că textele indicate de reclamantă limitează posibilitatea justițiabililor de a supune spre verificare legalitatea hotărârilor date la instanța de fond, cererea de reexaminare având caracterul unei căi efective de atac.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. Acesta arată că instituirea unor condiții formale ale cererii de chemare în judecată nu pot fi

considerate *de plano* drept o negare a efectivității dreptului de acces la justiție, ci aceasta constituie o expresie a obligativității exercitării drepturilor și libertăților cu bună-credință, în limitele instituite de lege. Nerespectarea condițiilor prescise pentru conformitatea cererii introductive de instanțe nu atrage în mod necondiționat anularea actului procedural, existând posibilitatea modificării sau completării acestuia în termenul stabilit de instanță.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 200 alin. (2)—(6) din Codul de procedură civilă, dispoziții ce au următoarea redactare: „(2) Când cererea nu îndeplinește aceste cerințe, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3).

(3) Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (2), prin încheiere, dată în camera de consiliu, se dispune anularea cererii.

(4) Împotriva încheierii de anulare, reclamantul va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând motivat să se revină asupra măsurii anulării.

(5) Cererea de reexaminare se face în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii.

(6) Cererea se soluționează prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului, de către un alt complet al instanței respective, desemnat prin repartizare aleatorie, care va putea reveni asupra măsurii anulării dacă aceasta a fost dispusă eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat potrivit alin. (2).”

17. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției și a legilor în componenta sa privitoare la claritatea și previzibilitatea legii și în art. 21 privind liberul acces la justiție.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

19. Astfel, prin Decizia nr. 410 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 30 iulie 2014, Curtea a statuat că procedura prevăzută de dispozițiile legale criticate reprezintă opțiunea legiuitorului și are drept scop remedierea unor lipsuri ale acțiunii introductive, astfel încât, la momentul demarării procedurii de fixare a primului termen de judecată, aceasta să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 194 din Codul de procedură civilă. Legiuitorul a dorit disciplinarea părților din proces și, în acest fel, respectarea principiului celerității și a dreptului la un proces echitabil. Curtea a mai reținut că procedura regularizării cererii introductive are

rolul de a degreva instanțele de judecată de cereri incomplete, fiind de natură a pregăti judecata sub toate aspectele sale. Prin această procedură se realizează și o protecție a părâtului, căruia i se comunică o cerere de chemare în judecată completă față de care va putea formula apărări prin întâmpinare. Spre deosebire de reglementarea art. 200 din actualul Cod de procedură civilă, vechea reglementare din Codul de procedură civilă din 1865 presupunea, în vederea remedierii cererilor incomplete, acordarea de noi termene, care, de cele mai multe ori, conduceau la prelungirea procesului, afectându-se astfel termenul optim și previzibil. Totodată, atrăgea angajarea de noi cheltuieli atât ale părților, cât și din partea instanței.

20. Conform art. 200 din Codul de procedură civilă, completul căruia i s-a repartizat aleatoriu cauza verifică, la primirea cererii, dacă aceasta îndeplinește condițiile prevăzute de lege. Atunci când constată că aceasta este neconformă, comunică reclamantului în scris lipsurile, punându-i totodată în vedere necesitatea regularizării cererii în termen de 10 zile de la primirea comunicării. Dacă termenul prevăzut de art. 200 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu este respectat, instanța urmează să anuleze cererea de chemare în judecată prin încheiere dată în camera de consiliu, potrivit alin. (3) al aceluiași articol. Față de vechea reglementare, unde sancțiunea consta în suspendarea judecării potrivit art. 114 din Codul de procedură civilă din 1865, actuala reglementare prevede sancțiunea anulării cererii introductive, cu consecința dezinvestirii completului de judecată de cererea informă, procedura regularizării cererii introductive fiind o procedură obligatorie. Curtea consideră că prin comunicarea reclamantului de către instanță a lipsurilor cererii introductive, judecătorul își manifestă rolul activ în asigurarea accesului efectiv la justiție al titularului cererii; instanța nu restituie cererea de chemare în judecată, ci doar pune în vedere reclamantului să completeze lipsurile în termenul prevăzut de lege. Instanța, potrivit art. 200 alin. (1) din Codul de procedură civilă, face aprecieri formale referitoare la întocmirea cererii de chemare în judecată, care trebuie să cuprindă toate elementele prevăzute de lege.

21. Încheierea de anulare a cererii astfel pronunțată este supusă căii de atac a reexaminării, cererea de reexaminare putând fi făcută de reclamant în 15 zile de la data comunicării. Soluționarea cererii de reexaminare se face de către un alt complet decât cel căruia i s-a repartizat cauza, prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului. Acest complet poate reveni asupra încheierii de anulare dacă măsura a fost dispusă în mod eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat, caz în care cauza va fi retrimisă completului inițial investit. Curtea a apreciat, astfel, că prin cererea de reexaminare se analizează inclusiv legalitatea măsurii prin prisma îndeplinirii condițiilor de formă.

22. O astfel de procedură nu este de natură să afecteze însăși esența dreptului protejat, având în vedere că este însoțită și de garanția conferită de dreptul de a formula o cerere de reexaminare prevăzută de art. 200 alin. (4) din Codul de procedură civilă. Faptul că împotriva încheierii de anulare reclamantul poate face numai cerere de reexaminare, aceasta soluționându-se de către un alt complet decât cel căruia i s-a repartizat cauza, prin încheiere definitivă, nu poate constitui o încălcare a vreunei prevederi constituționale, întrucât instanța nu soluționează fondul litigiului și există astfel posibilitatea de a reveni asupra măsurii anulării, reexaminarea apărând ca o cale specifică de retractare. Astfel, Curtea a reținut că instanța de judecată se pronunță asupra unei probleme care privește exclusiv buna administrare a justiției. Or, așa cum a stabilit în repetate rânduri instanța de contencios european a drepturilor omului, cea mai mare parte a drepturilor procedurale, prin natura lor, nu constituie, în sensul Convenției, „drepturi civile” și, deci, nu intră în câmpul de aplicare al art. 6 din Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (pentru același raționament, a se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 142 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 11 aprilie 2013). În acest sens sunt citate ca exemple: refuzul autorizării introducerii apelului pronunțat de o curte supremă — Decizia din 9 mai 1989, pronunțată de Comisia Europeană a Drepturilor Omului în *Cauza Helmers împotriva Suediei* (Cererea nr. 11.826/85); examinarea cererii de revizuire a unui proces civil — Decizia din 8 octombrie 1976, pronunțată de Comisia Europeană a Drepturilor Omului în *Cauza X, Y și Z împotriva Elveției* (Cererea nr. 6.916/75).

23. Așadar, cât timp procedura criticată nu privește însăși judecarea pe fond a cererii introductive, dispozițiile criticate nu înfrâng prevederile referitoare la dreptul la un proces echitabil, întrucât procedura specială vizată nu se referă la fondul cauzelor, respectiv la drepturile civile, cum cere art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci numai la aspectele de ordin pur legal, a căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbateră, cu citarea părților.

24. De altfel, mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția presupun și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, putând stabili prin lege procedura de judecată. Aceste prevederi constituționale dau expresie principiului consacrat și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, de exemplu, prin Hotărârea din 16 decembrie 1992, pronunțată în *Cauza Hadjianastassiou împotriva Greciei*, paragraful 33, a stabilit că „statele contractante se bucură de o mare libertate în alegerea mijloacelor proprii care să permită sistemului judiciar să respecte imperatiivele articolului 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.”

25. Prin urmare, Curtea a reținut că dispozițiile art. 200 alin. (2) din Codul de procedură civilă dispun că, în situația în care se constată neconformitatea cererii de chemare în judecată cu cerințele instituite prin art. 194—197 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată comunică lipsurile reclamantului, în

scris, punându-i totodată în vedere necesitatea regularizării cererii în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării. Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut de alin. (2) cuprins în art. 200 din același cod, instanța are posibilitatea să anuleze cererea de chemare în judecată, prin încheiere dată în camera de consiliu, potrivit alin. (3) al aceluiași articol.

26. În ceea ce privește aspectele privind îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 194 și 197 din Codul de procedură civilă și care pot conduce la anularea cererii de chemare în judecată, Curtea a reținut că aceste susțineri privesc interpretarea și aplicarea legii de către instanțele de judecată, singurele competente să aprecieze, în concret, în ce măsură anumite lipsuri ale cererii de chemare în judecată (cum ar fi neindicarea codului numeric personal, sau, după caz, a contului bancar al părților, „în măsura în care acestea sunt cunoscute”, astfel cum precizează în mod expres art. 194 din Codul de procedură civilă) au o suficientă gravitate, în sensul imposibilității complinirii acestora din actele depuse la dosar, pentru a justifica anularea cererii în procedura regularizării.

27. Curtea a mai reținut că prin Decizia de inadmisibilitate din 15 aprilie 2014 pronunțată în *Cauza Lefter împotriva României* (Cererea nr. 66.268/13), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că procedura de regularizare a cererii de chemare în judecată reglementată de art. 200 din Codul de procedură civilă nu se substituie unei cereri judiciare și nu anticipează faza de admitere a probelor, însă este vorba de o etapă obligatorie, care urmărește să impună reclamantilor o anumită disciplină, în vederea evitării oricărei tergiversări în cadrul procedurii, prin urmare o astfel de procedură este prevăzută de lege și urmărește o bună administrare a justiției (paragraful 18). Curtea a apreciat că anularea cererii reclamantului nu constituie o ingerință disproporționată în dreptul său de acces la instanță, deoarece partea este informată atât asupra omisiunii sale, cât și cu privire la sancțiunea susceptibilă de a-i fi aplicată (paragrafele 20 și 21).

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florica Pascariu în Dosarul nr. 24.571/300/2013/a1 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 200 alin. (2)—(6) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 noiembrie 2014.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.1 și pct. X din Legea nr. 184/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 1 beneficiază de o indemnizație lunară reparatorie, calculată pe baza coeficienților de multiplicare ce vor fi aplicați asupra câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, astfel:

- a) 2,00 — pentru marii mutilați;
- b) 1,75 — pentru persoanele încadrate în gradul I de invaliditate;
- c) 1,50 — pentru persoanele încadrate în gradul II de invaliditate;
- d) 1,25 — pentru persoanele încadrate în gradul III de invaliditate;
- e) 1,10 — pentru persoanele neîncadrate în grad de invaliditate.”

2. La articolul 4, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 2 beneficiază de o indemnizație lunară reparatorie în coeficient de 1,10, calculată prin aplicarea acestui coeficient de multiplicare asupra câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata.”

3. La articolul 4¹, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 4¹. — (1) Indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) se vor acorda în baza certificatului și a unei adeverințe tipizate.

.....
(3) Dovada datei la care a fost depusă cererea pentru certificatele preschimbate se va face cu adeverința, eliberată și transmisă de secretariatul de stat direct plătitorilor de drepturi.”

4. La articolul 4³, alineatul (1) se abrogă.

5. Articolul 5¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5¹. — Sumele reprezentând indemnizații, rămase neîncasate de către titularul decedat pentru luna în care a avut

loc decesul, și, după caz, sumele cuvenite și neachitate până la deces se plătesc moștenitorilor, în condițiile legii.”

6. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Dispozițiile prezentei legi se aplică și militarilor și salariaților civili din Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Afacerilor Interne, care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege pentru dobândirea titlurilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b).”

7. La articolul 9³, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9³. — (1) Indemnizațiile prevăzute de prezenta lege se achită persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, începând cu 1 ianuarie 2015, după emiterea noilor tipuri de certificate și transmiterea adeverințelor tipizate conform art. 9² alin. (8).”

8. La articolul 9³, alineatul (2) se abrogă.

Art. II. — (1) În anul 2015 copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor beneficiază de o indemnizație lunară reparatorie în cuantum de 2020 lei.

(2) Indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (3) lit. e) și alin. (6) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se acordă începând cu luna ianuarie a anului 2015.

(3) În anul 2015 Luptătorii cu Rol Determinant beneficiază de indemnizație lunară de grațitudine în cuantum de 2020 lei.

(4) Pentru persoanele prevăzute la art. 18 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, plata indemnizației se menține la nivelul lunii decembrie a anului 2014, până la obținerea certificatelor și transmiterea adeverințelor tipizate către casele teritoriale de pensii.

(5) Persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, și obțin certificat potrivit prevederilor art. 20 din aceeași lege, beneficiază de drepturile prevăzute la art. 4 alin. (2) și la art. 5 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, începând cu luna ianuarie a anului 2015.

Art. III. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, alin. (2) al art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit

la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie 2014, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor
împotriva regimului comunist instaurat în România
în perioada 1945—1989,

Adrian Sanda,
secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

Ministrul finanțelor publice,

Darius-Bogdan Vâlcov

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

București, 14 ianuarie 2015.

Nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.085/2012
privind măsuri de organizare și funcționare a spitalelor regionale de urgență
și a unităților funcționale regionale de urgență**

Văzând Referatul de aprobare nr. N.B. 278 din 15 ianuarie 2015 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,
având în vedere prevederile art. 16 alin. (1) lit. a) și art. 100—102 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 2 lit. a) și c) și ale art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.085/2012 privind măsuri de organizare și funcționare a spitalelor regionale de urgență și a unităților funcționale regionale de urgență, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 12 noiembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 3, la „Unitatea funcțională regională de urgență București 2 — clasificare provizorie”, punctul 3 se abrogă.

2. În anexa nr. 3, după „Unitatea funcțională regională de urgență București 2 — clasificare provizorie” se introduce

„Unitatea funcțională regională de urgență București 3 — clasificare provizorie”, cu următorul cuprins:

„Unitatea funcțională regională de urgență București 3 — clasificare provizorie

1. Spitalul Universitar de Urgență Militar Central «Dr. Carol Davila» București

2. Structurile implicate în asigurarea asistenței medicale de urgență și terapie intensivă în cardiologie și chirurgie cardiovasculară din cadrul Centrului Clinic de Urgență de Boli Cardiovasculare «Acad. Vasile Cârdeș» București.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Dorel Săndesc,
secretar de stat

București, 15 ianuarie 2015.

Nr. 30.

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului
sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări
de Sănătate nr. 1.605/875/2014 privind aprobarea modului
de calcul, a listei denumirilor comerciale și a prețurilor
de decontare ale medicamentelor care se acordă bolnavilor
în cadrul programelor naționale de sănătate
și a metodologiei de calcul al acestora**

Văzând Referatul de aprobare nr. DG 42 din 15 ianuarie 2015 al Ministerului Sănătății și nr. NB 294 din 15 ianuarie 2015 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere:

— art. 54 alin. (4) și (5) și art. 210 alin. (1) lit. k) din titlul VIII „Asigurările sociale de sănătate” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.605/875/2014 privind aprobarea modului de calcul, a listei denumirilor comerciale și a prețurilor de decontare ale medicamentelor care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate și a metodologiei de calcul al acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 și 951 bis din 29 decembrie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Se aprobă Lista denumirilor comerciale și a prețurilor de decontare a medicamentelor care se acordă bolnavilor cuprinși în cadrul programelor naționale de sănătate corespunzătoare denumirilor comune internaționale (DCI) cuprinse în secțiunea C2 a sublistei C din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, prevăzută în anexa nr. 2.”

2. În anexa nr. 2, la secțiunea P1 „Programul național de boli transmisibile” litera A) „Subprogramul de tratament și monitorizare a persoanelor cu infecție HIV/SIDA și tratamentul postexpunere”, poziția nr. 402 se modifică și va avea următorul cuprins:

402	W51800001	J05AF07	TENOFOVIRUM DISOPROXIL FUMARATE	VIREAD 245 mg	COMPR. FILM.	245 mg	GILEAD SCIENCE INTERNATIONAL LIMITED	MAREA BRITANIE	CUTIE X 1 FLAC. DIN PEID X 30 COMPR. FILM	P-RF/R	30	1.097,01	36.567.000	28.942.399	1.233,89	41.129.666	33.073.200
-----	-----------	---------	---------------------------------------	---------------	-----------------	--------	---	-------------------	--	--------	----	----------	------------	------------	----------	------------	------------

3. În anexa nr. 2, la secțiunea P1 litera A), după poziția nr. 452 se introduce o nouă poziție, poziția nr. 453, cu următorul cuprins:

453	W60828015	J05AF07	TENOFOVIRUM DISOPROXIL FUMARATE	TENOFOVIR DISOPROXIL TEVA 245 mg	COMPR. FILM.	245 mg	TEVA PHARMACEUTI CAL S.R.L.	ROMANIA	CUTIE CU 1 FLAC. DIN PEID CU CAPAC PREVĂZUT CU SISTEM SECURIZAT PENTRU COPIL DIN PP ȘI RECIPIENT CU DESICANT. A 30 COMPR. FILM.	PR	30	723,56	24.118.666	24.118.666	826,83	27.561.000	27.561.000
-----	-----------	---------	---------------------------------------	--	-----------------	--------	-----------------------------------	---------	---	----	----	--------	------------	------------	--------	------------	------------

4. În anexa nr. 2, la secțiunea P6 „Programul național de diagnostic și tratament pentru boli rare și sepsis sever” subprogramul P6.1 „Hemofiliile și talasemie”, poziția nr. 1 se abrogă.

5. În anexa nr. 2, la secțiunea P6 subprogramul P6.1, pozițiile nr. 5, 10, 15 și 16 se modifică și vor avea următorul cuprins:

5	W61060001	B02BD02	MOROCTOCOG ALFA**	REFACTO AF 500 UI	PULB. + SOL. PT. SOL. INJ.	500 UI	PFIZER LIMITED	MAREA BRITANIE	CUTIE X 1 FLAC. CU PULB. + 1 SERINGĂ PREUMPL. X 4 ML SOLV + 1 ADAPTOR + 2 TAMP. CU ALCOOL + 1 SET STERIL DE PERF. + 1 PLASTURE + 1 TIFON	PR	1	1.162,85	1.162.850.000	1.162.850.000	1.305,66	1.305.660.000	1.305.660.000
10	W54969001	B02BD02	OCTOCOG ALFA**	RECOMBIMATE 500 UI	PULB+ SOLV. PT. SOL. INJ.	500 UI	BAXTER AG	AUSTRIA	CUTIE CU 1 FLAC. PULB.+ 1 FLAC. SOLV.+DISPOZITIV PT. RECONST. (BAXJECT II) + 1 SERINGĂ +1 SET MINI-PERF.+ 2 TAMP. ALCOOL+2 PLAST.	S/P-RF	1	1.211,80	1.211.800.000	1.211.800.000	1.359,01	1.359.010.000	1.359.010.000
15	W51448001	B02BD02	OCTOCOG ALFA**	ADVATE 500 UI	PULB+ SOLV. PT. INJ SOL. INJ	500 UI	BAXTER AG	AUSTRIA	CUTIE X 1 FLAC. CU PULB. + 1 FLAC. X 5 ML APĂ PT. SOL. INJ. + 1 DISPOZITIV BAXJECT II	P-RF/R	1	1.280,02	1.280.020.000	1.280.020.000	1.433,37	1.433.370.000	1.433.370.000
16	W61170001	B02BD02	OCTOCOG ALFA**	KOGENATE BAYER 500 UI	PULB+ SOLV. PT. SOL. INJ	500 UI	BAYER PHARMA AG	GERMANIA	CUTIE X 1 FLAC. CU PULB. PT. SOL. INJ. + 1 SERINGĂ PREUMPLUTĂ X 2,5 ML SOL. + AMBALAJ SUPL. CE CONTINE O TRUSĂ DE ADM.	P-RF/R	1	1.269,02	1.269.020.000	1.269.020.000	1.421,38	1.421.380.000	1.421.380.000

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare începând cu data de 19 ianuarie 2015 și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Dorel Săndesc,
secretar de stat

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Vasile Ciurchea

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă**pentru modificarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 23/2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule**

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu dispozițiile art. 53 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 14 ianuarie 2015,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea normă:

Art. I. — Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 23/2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 12 noiembrie 2014, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 21, alineatele (1) și (5) vor avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Asigurătorii RCA au obligația de a stabili tarifele de primă pe categorii de riscuri omogene, pe perioade de un an, calculate pe baze actuariale general acceptate, pentru limitele de despăgubire stabilite în baza prevederilor art. 24.

.....
(5) Tarifele de primă nu pot fi modificate decât după minimum 6 luni de la ultima notificare, cu excepția indexărilor sau a modificărilor pe anumite categorii de riscuri.”

2. La articolul 23, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Asigurătorii RCA au obligația să prevadă în orice contract de intermediere obligația intermediarului de a încasa prima de

asigurare aferentă polițelor RCA direct într-un cont colector al asigurătorului, iar în cazul plăților în numerar sau cu cardul, de a vira prima de asigurare încasată în contul asigurătorului, în cel mult 5 zile lucrătoare de la data încasării. Plata comisionului de intermediere se va efectua conform convenției între părți.”

3. La articolul 51, alineatul (5) se abrogă.

Art. II. — Prin excepție de la prevederile art. 21 alin. (5) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 23/2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, cu modificările aduse prin prezenta normă, asigurătorii pot proceda la modificarea tarifelor de primă notificate Autorității de Supraveghere Financiară, până la data de 28 februarie 2015.

Art. III. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 16 ianuarie 2015.

Nr. 2.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 827356